

dringerne ere aftagne. Omkostningerne ved Kjøbenhavns Befæstning mod Land siden har egentlig altid holdt sig paa samme Punkt, nemlig ca. 35 Mill. Kr. Det er et Tal, som er saa ofte bleven nævnt. Den samlede Udgift, som man før ti Aar siden tænkte sig til vort Forsvars Udvikling, der blev foreslaaet af Ingenieurforpjet og behandlet af Krigsministeriet, var 80 Mill. Kr., et Tal, der ligeledes ofte er bleven nævnt under Forhandlingerne. Nu er vor Flaades Udvikling tillige kommen med, og Summen er ikke Mere end 72 Mill. Kr., saa hvad enten man koncentrerer det paa kortere eller længere Aaremaal, ere Fordringerne i det Hele ikke stegne. Det er en fast Paastand, som man der fremkommer med, man har tværtimod altid bestræbt sig for at holde sig indenfor det samme Beløb. Grunden til, at man har kunnet gjøre dette, ligger, som det saar ofte er sagt, i Artilleriets Udvikling. Det er Søforterne, som ikke stiller saa store Fordringer nu som den Gang. Det ligger til Dels i, at det er Forsvaret fremfor Angrebet, der har vundet ved den stærke Udvikling af Artilleriet.

Det ærede Medlem kom ind paa en Udvikling af, hvorledes han havde tænkt sig Landets Forsvar ordnet og angav, at han sluttede sig til Neutralitetsstanken, som jo er kommen meget frem i den senere Tid. Jeg skal heller ikke gaa meget vidtløftig ind paa dette. Der kunde være overmaade Meget at sige derom, men Sagen er saa ofte behandlet paa Møder omkring i Landet i den senere Tid, thi jeg antager, at det er den samme Tanke, som Lieutenant Bajers, Folke-tingsmanden, saa ofte har udviklet, der forespæver det ærede Medlem. Jeg skal dog gjøre opmærksom paa, at der er noget Giendommeligt i at sætte en saadan absolut Tid til europæiske Traktater, da vi dog have været i det Tilfælde her at prøve disses Værdi. Vi havde en Gang en Traktat, den bekjendte Traktat af 8de Marts 1852, Londontraktaten, der garanterede Danmarks Integritet og som var underskrevet af en Mængde store og mindre Magter, i hvilken man til evige Tider garanterede Danmarks Neutralitet, men hvorlænge varede det, inden denne Integritet hørte op? Vi maatte lade tre Hertugdømmer forsvinde af vort Omraade, og hvorledes toge Stormagterne det? Gjorde de Noget for at gjenoprette det tidligere Forhold? Ikke det Mindste. Hvis man vil erindre, hvad der blev sagt i Bladene den Gang, og i den nærmest paafølgende Tid, vil man i et Blad som Times, som jo skal repræsen-tere den offentlige Mening i England,

kunne træffe saadanne Udtryk, som siger: Langt fra at se med Stræk paa Slesvigs Incorporation i Forbundet, tør vi sige, at den ikke vil skade den engelske Handel. Jeg kunde henvise til Tyrkiet. Der var ved Parisstraktaten af 1856 Forholdene ordnede ved det sorte Hav, og efter at Frankrig var slaaet ned i 1871, bekjendtgjorde Rusland, at det betragtede sig som løst fra den Traktat, og saa var den Traktat færdig. Tror det ærede Medlem, at Belgien, hvor der netop har fundet en saadan blomstrende Udvikling Sted, som han sætter sin Lid til, ikke var blevet angreben af sine Naboer, hvis det ikke havde havt en stærk Hær og Befæstninger? Der er en Udtalelse af en bekjendt Statsmand fra den Tid, der sagde at han undrede sig over, at Keiser Napoleon ikke efter Slaget ved Sadowa i 1866 havde incorporeret Belgien, og han sagde om ham, at det var, fordi: il était un naïf, det vil sige, at han var en Taabe, og der er ikke Tvivl om, at hvis Frankrig havde seiret i 1870, havde det strax taget Belgien. Tror det ærede Medlem, at Noget den Gang brød sig om England, tager han fuldstændig fejl.

Dog jeg skal ikke komme nærmere ind paa det, jeg skal berøre enkelte Punkter som angaa Forslaget mere positivt. Det er Spørgsmaalet om en staaende Hær. Der er reist den Frygt baade fra det ærede Medlems Side, som jeg nærmest har henvendt mig til, og af hans Kollegaer, at der er en Mulighed for, at man vilde arbejde henimod en staaende Hær som en nødvendig Følge af Befæstningsvæsenet. Jeg synes egentlig, at en saadan Bemærkning er temmelig uberettiget. Der er foreslaet det ærede Thing et Forslag til en Omordning af Hæren, som er en Følge af Befæstningerne. Er det dette Forslag, som det ærede Medlem mener antyder, at vi skulde gaa over til en staaende Hær? Ganste vist er det tjenstgjørende Mandskab for Artilleriets Bedkommende foreslaaet forøget, men det er dog ikke Noget, der kan gjøre den Forskjel, at det ene gjør, at Hæren ikke er en staaende Hær, og det andet, at den er det. Naar der foreligger et bestemt Forslag, er det ærede Medlem uberettiget til at sige, at der bag ved Kjøbenhavns Befæstning ligger Bestræbelser for en staaende Hær. Ligesaa uberettiget er al denne Tale om, at vi arbejde henimod Militarismen, og at vi i ethvert Fald, om ikke inden kort Tid saa dog i Løbet af en Menneskealder, naar Alt er blevet udviklet, komme til Militarismen. Ja, der kan ganste vist være Fare derfor, men saa er det, fordi der er kommet andre Farver i vort Flag, saa er det, fordi